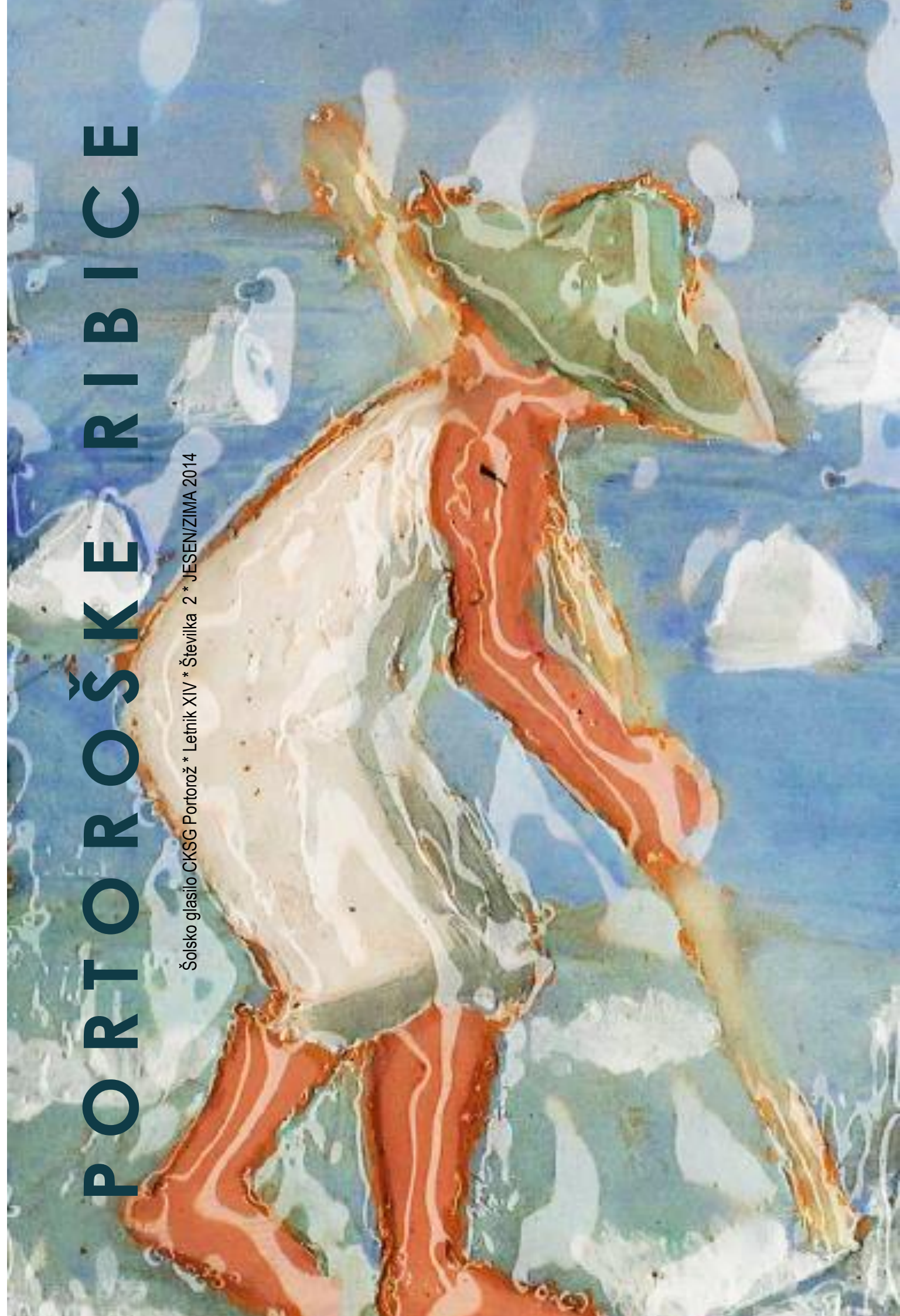

PORTOROŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik XIV * Številka 2 * JESEN/ZIMA 2014

Uvodnik

Dragi bralci in ustvarjalci Portoroških ribic.

Bliža se konec leta 2014 in pred vami je nova izdaja našega glasila, ki vas bo zazibala v nežen vstop v leto, ki bo za naš Center še posebej pomembno.

2015 bo Center praznoval sedemdeset let svojega obstoja.

Zdaj pa si vzemite čas in se potopite v ustvarjalni svet naših učencev. Pesmi, razmišljanja, spisi, ubesedena doživetja in interpretacije znanih pesmi naj vas spremljajo, ko boste na toplem okušali vaniljeve rogljiče in se greli ob skodelici čaja.

Veliko miru in dobre volje vam želimo.

Objem pa vam podarimo, ko se snidemo v novem letu.

Srečno!

mag. Marko Strle

RAVNATELJ

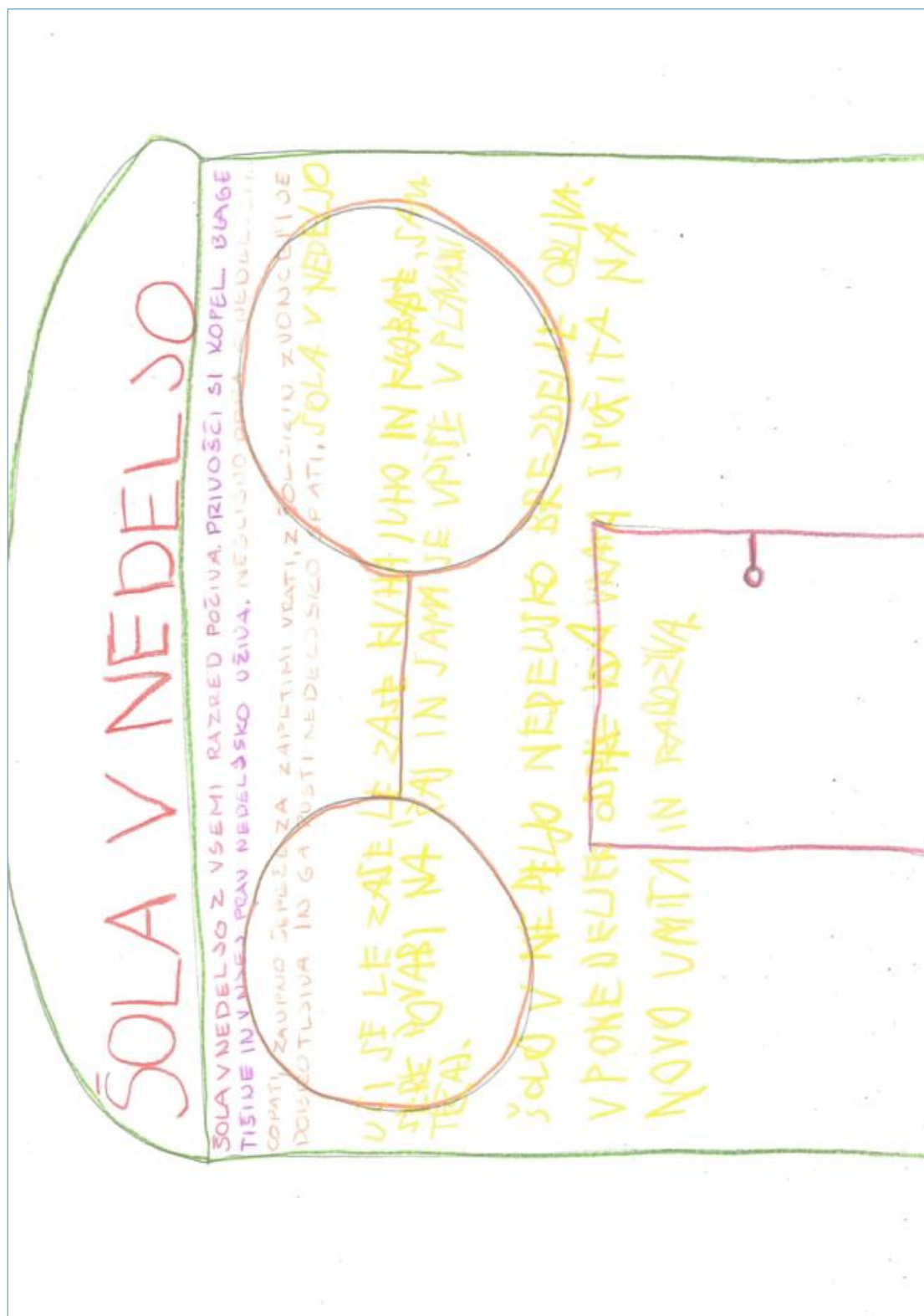
Vsebina

Uvodnik	2
Zimska pot.....	4
Zlata zima.....	6
Zima	8
Jazbec sreča človeka	9
Tadej se predstavi.....	11
Kralj Matjaž se prebudi.....	12
Prijatelju sem rešil življenje	13
Krpana sem srečal v Kopru	14
Ljubezen nikoli ne umre	15
Moja prva ljubezen.....	17
Moj največji dosežek v življenju	18
Vse enkrat mine	19
Ljubezen nikoli ne umre	20

Zimska pot

Moja zimska pot izginila v megli je.
Splahnela, izginila na vrh sveta.
Splahnela kot snežinka v viharju.
Izginula zimska pot vrni se.
Dajmo, da, vrni se, prosim te, ker brez tebe zaledeni mi
srce.
Vrni se, preden mi zmrzne srce v tej zimi, v tem viharju.
Odločil sem se, predal se ne bom.
Tekel bom za gorami in okoli rek, ker našel te bom.
In na hrbet več ne bom padel, nikoli več.
Naj piha vihar, naj bo nevihta, itak vem, da prej ali slej
sonce bo zasijalo.
To vem, ker vedno malo sreče imamo vsi. Nihče manj ali
več. Vsi enako.
Danes pridem domov in ostanem tam.
Nikoli več izgubim dom.
Oh, ja.

Kaja Torkar, 5. razred

Likovna pesem – interpretacija pesmi Šola v nedeljo (B. Štampe Žmavc)

Tina Čehovin in Ana Gutnik, 6. razred

Zlata zima

Zlata zima, zima zlata.

O, ti moja zlata zima.

Toliko športov počnemo pozimi, moja zlata zima.

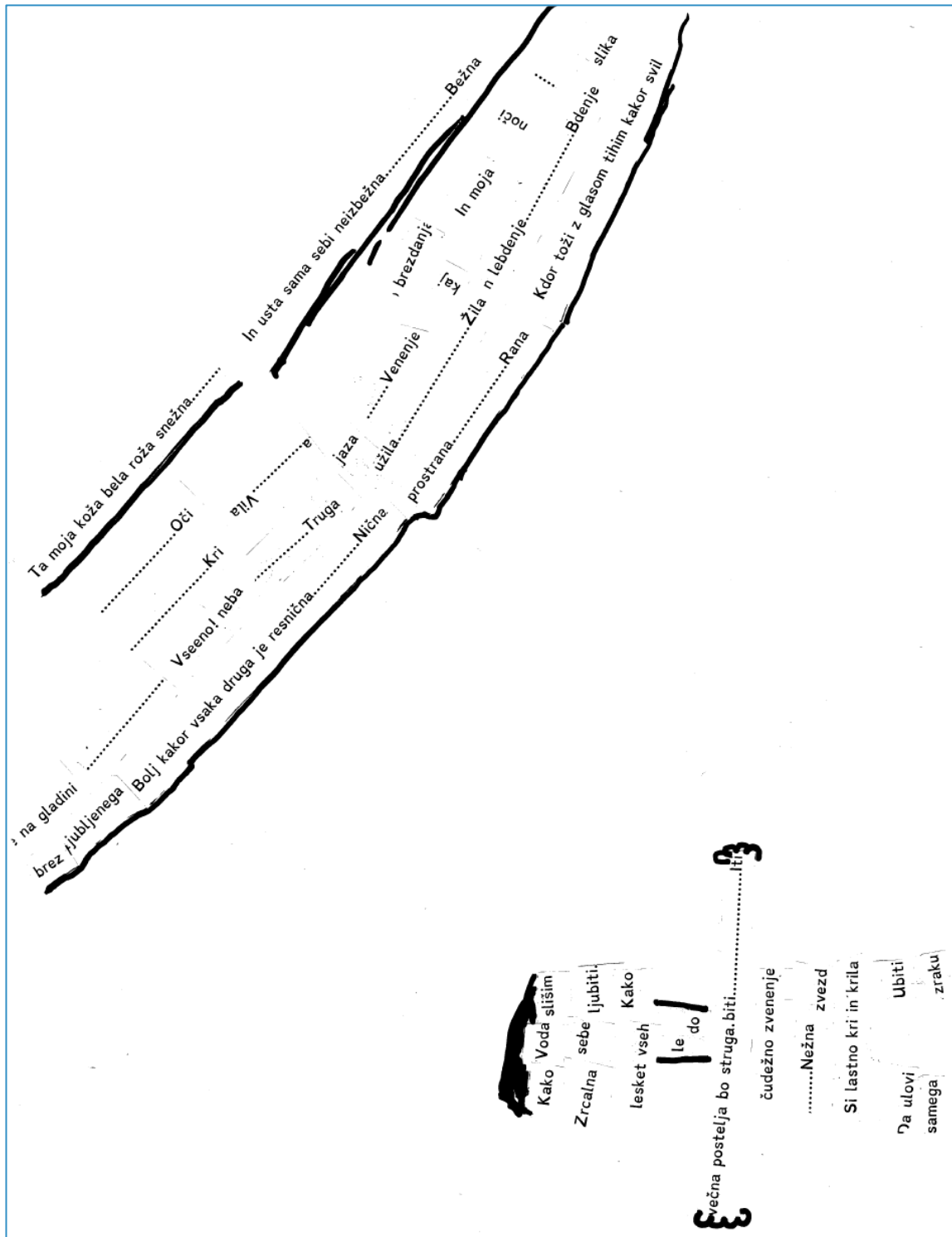
Zmeraj si tako mrzla, ti zlata zima.

Zakaj ne moreš biti, kakšne druge barve kot bela?

Če bi bila druge barve, kot bela, bi bila lepa.

Počil je lonec in pesmice je konec.

Žan Živec, 5. razred

Likovna pesem – interpretacija pesmi
Narcis in Eho (B. A. Novak)

Luka Petešič, Adel Redžić in Aleks Žiber Tuljak, 9. razred

Zima

Kateri letni čas, ko je zmeraj mraz?

Ko se otroci igrajo, se tudi zabavajo.

Čaj, mlaj ... je za zdaj.

Zima se igra, a ko je čas za spat.

Ermin Zlatić, 5. razred

Jazbec sreča človeka

Nekoč je živel deček, ki mu je bilo ime Jaka.

V gozdu je srečal jazbeca, ki mu je rekel: »Hej, Jaka, greva na sprehod in v gostilno?! Naročila si bova pico s pekočim čilijem.«

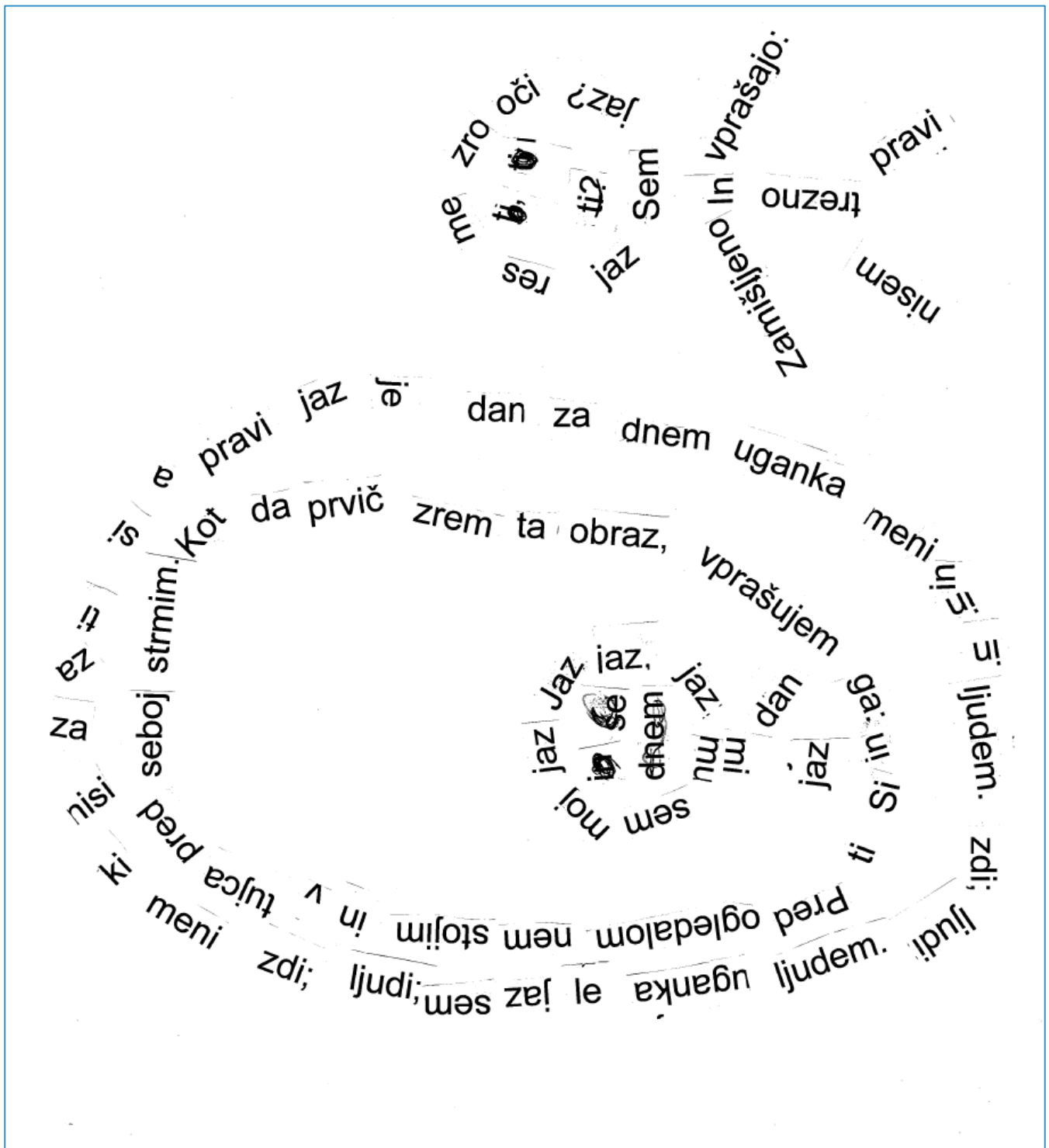
Čili je bil resnično tako pekoč, da se je jazbec spremenil v volka. Volk je pojedel gostilničarja.

Potem sta kar odšla domov. Gledala sta televizijo in jedla pokovko.

Medtem pa ...

Gostilničarjeva žena je potegnila moža iz volkovega trebuha, volku pa dala protistrup in spremenil se je v dobrega jazbeca.

Nejc Dajčman, 4. razred

Likovna pesem – interpretacija pesmi

Jaz (J. Menart)

Tadeja Ivanič, Martin Ilievski, Matjaž Stanša, 9. razred

Tadej se predstavi

Sem Tadej Ivanič, star sem petnajst let. Rodil sem se 19. julija 1999 v izolski bolnici. Do drugega leta sem živel pri svojih pravih starših s svojo sestrico (dvojčico) Tadejo. V družini nas je sedem, trije fanti in štiri deklice. Pri dveh letih sva s Tadejo odšla v rejniško družino v Piran, kjer živiva še danes. Do šestega leta se v mojem življenju ni zgodilo nič posebnega, zato bom ta del izpustil. Pri šestih letih sem se odpravil v šolo. To je bil zame težek korak, ampak sem se hitro sprijaznil. Še isto leto pozimi sem prvič v letu stopil na smučke v Italiji. Tistega dne se še zdaj spominjam. Nato se dve leti ni zgodilo skoraj nič posebnega. Pri devetih letih sem bil prvič operiran. Operirali so mi žrelnico. Po operaciji sem bil na opazovanju v bolnici še kak teden. Vsak dan sem jedel puding za kosilo in večerjo. Pri trinajstih letih sem ponavljal 6. razred zaradi matematike in italijanščine. Tisto leto sem se tudi prvič v življenju zaljubil ter sem prvič dobil punco. Drugo leto sem naredil razred. Ker se bil na šoli moteč, so me premestili na CKSG Portorož. Tukaj sem že dve leti ter delam osmi razred. Osmi razred sem začel pridno in delavno. Kmalu sem popustil in sistem se je zrušil. Dobil sem nekaj negativnih ocen. Zatem sem malo razmislil in postavil cilj, da naredim 8. razred, da bom lahko za poletne počitnice se imel lepo ter užival. To je bil moj življenjepis na kratko, upam, da vam je bil všeč.

Tadej Ivanič, 8. razred

Kralj Matjaž se prebudi

Kralj Matjaž je dolga leta čakal in končno po dolgih letih se je zbudil in ni mogel verjeti, da se je vse tako spremenilo.

Hodil je naokrog in srečal arheologe, ki so raziskovali in kopali okrog njegove dupline, kjer je toliko let spal.

Kralj jih je vprašal: »Kaj se je zgodilo tukaj?«

Arheolog vpraša: »Kdo ste vi?«

»Kralj Matjaž,« odgovori kralj.

Arheolog se začudi: »Nemogoče, legenda je res legenda!«

Kralj Matjaž ga začudeno gleda, nič mu ni jasno. Arheolog mu razloži legendo. Kralj začne iskati svoj grad. Arheolog mu razloži, da ga ni več. Ponudi mu drugo bivališče. Kralj si je izbral visoko stolpnico, ker se mu je zdela zanimiva. Ni mu bilo všeč, ker je bilo tam ogromno drugih ljudi.

Arheolog je predlagal kralju, da mu zgradijo hišo, ki bo podobna njegovemu gradu. Ko je dobil hišo, je spet zavladal Slovincem.

Klemen Torkar, 7. razred

Prijatelju sem rešil življenje

Bil je vroč dan. S prijateljem sem se vozil z motorjem. Nenadoma je prijatelj padel z motorja in zakričal. Ustavil sem, šel do njega in videl sem, da se je udaril in da je zelo prestrašen.

Posedel sem ga na svoj motor in odpeljal domov. Obvestil sem njegovega očeta, kaj se je zgodilo in odšel domov. Upal sem, da bo z njim vse v redu. Naslednje jutro me je klical in rekel, da je z njim vse v redu. Srečen in vesel sem odšel proti domu.

Jaka Mikac Zorko, 9. razred

Krpana sem srečal v Kopru

Nekega dne sem se sprehajal po ulici v Kopru. Srečal sem Martina Krpana. Vprašal me je, če greva loviti ribe. Odgovoril sem mu, da lahko. Šla sva loviti ribe in ujela poln vrč rib. Rekel je, da bi rad videl mojo hišo. Odpeljal sem ga k meni domov. Rekel je, da imam lepo sobo. Predlagal sem mu, da peljeva kužka na sprehod. Hodila sva in hodila in kar naenkrat je pritekel napadalen pes. Martin Krpan je mojega kužka branil. Branil je mojega kužka tako, da ga je zapodil in vrgel petardo, da se je kužek ustrašil in zbežal. Bilo je pozno zvečer, vrnila sva se k meni. Prespal je pri meni. Imela sva se lepo. Naslednji dan je mogel domov. Pospremil sem ga na vlak. Posločila sva se.

Erik Rapuš Jerman, 7. razred

Ljubezen nikoli ne umre

Ljubezen je kot violina, ki zadrhti in pusti le odmev. Ljubezen je nekaj, kar nariše nasmeh človeku na obraz. Vsaka ljubezen je posebna na drugačen način.

Naj ona določi te, ki so se znašli v mojem življenju in bojo za vedno ostali v mojem srcu. Ljubezen nikoli ne umre. Težko je najti osebo, ki ti bo dala vse in naredila vse samo, da te vidi srečnega. Včasih se pretvarjamo, da nam ni mar za nekoga, da ljubezen za nas nima pomena. Prave skrivnosti se bomo zavedali le takrat, ko bomo zaljubljen na pravi način.

Tadeja Ivanič, 9. razred

Moja prva ljubezen

Začelo se je, ko so straži podpisali list za udeležbo na nekem taboru. Na listu je pisalo, da bodo na taboru otroci moje starosti.

Na tabor sem se odpravil z avtobusom in tam počakal prijatelje. Na naslednji vstopni postaji smo se začudeno spogledali. Vstopati so začeli drugi otroci, predvsem dekleta. Malo smo bili presenečeni, nismo vedeli, kako naj jih nagovorimo. Nato sva s prijateljem pristopila do njih in jih vprašala, kdo so in kam gredo. Ugotovili smo, da bodo z nami na taboru. Ko smo prispeli na cilj, smo se razporedili v sobe. Potem smo prišli do zamisli, da dekleta povabimo na obisk v naš sobo. S prijateljem sva odšla do njihove sobe in potrkala. Odprla nam je zelo lepa punca. Poškropila me je s parfomom, ker me je tudi po očeh, se mi je začela opravičevati. Nato sva njo in njene prijateljice povabila na obisk v našo sobo. In res. Kasneje je na naša vrata potrkalo, odprli smo in pred vrati so bila dekleta. Vse so bile lepotice. Začeli smo z družabnimi igrami. Najboljša je bila »resnica in laž«.

Igra se je prijetno nadaljevala nekaj časa. Lepo je bilo v družbi takih lepotic. Takrat sem se tudi prvič zaljubil.

Adel Redžić, 9. razred

Moj največji dosežek v življenju

Moj največji dosežek v življenju je ta, ko sem prvič brala knjigo. Ko sem jo vzela v roke, se mi je najprej zdela dolgočasna, debela in nezanimiva.

Med branjem pa sem se poglobila vanjo in mi je prirasla k srcu. Vedela sem, da ko enkrat začnem z branjem, se ne morem ustaviti. Knjige me privlačijo. Snov mi naredijo bolj zanimivo. Branje se mi zdi lep dosežek v mojem življenju. Imam tudi druge dosežke, a se mi ne zdijo tako zanimivo lepi. Žal mi je ker knjige med šolo malokrat primem v roke. Šola me odtuji. Prosti čas izkoristim za branje. Rada berem ljubezenske in mladostniške tematike, to mi je res v užitek. Veliko prostih uric preživim ob dobri knjigi. To se mi zdi lep dosežek.

Tadeja Ivanič, 9. razred

Vse enkrat mine

V svojem življenju sem dosegla veliko dobrih stvari, a kar koli sem naredila, je minilo. Med poletnimi počitnicami sem spoznala veliko prijateljev. In tudi ti lepi spomini so minili. Vse kar sam poskušala nadoknaditi, mi preprosto mine. Tudi šolsko leto bo enkratno zaključeno, in ko mi bo postalo žal, bom pogrešala vse, kar se mi je zgodilo v teh letih osnovne šole. Korak v mojo prihodnost, prihod v srednjo šolo me malce plaši. Skrbi me, ali mi bo uspelo najti prijatelje ali bojo oni tisti, ki se ne bojo hoteli družiti z mano. Vse enkrat mine, tudi prijateljstvo, ki sem ga danes končala z jezo. Včasih premišljuje, kako je, če bi bila več, da bi bila zvezda in mi ne bi bilo treba sprejemati težke odločitve. Ko bom zaljubljena, bo vse, kar bo, minilo, tako hitro bo pozabljeno. Vse enkrat mine tudi to, da nisem več otrok, in da sprejemam pomembno odločitev, kam bom šla in kaj bo z mano. Za zdaj razmišljam o sebi in prijateljih ter družini.

Tadeja Ivanič, 9. razred

Ljubezen nikoli ne umre

Nekoč je živel en tip, ki je imel punco, ki sta se kot najstnika razumela. Ampak ko sta postala starejša, se nista več razumela, sta se kregala. Sosedu je prekipelo, odpravil se je k njim. Hodil je hodil in še je hodil in še je hodil in hodil in hodil. Ko je prišel do vrat, je potrkal, rekel jima je, da če nista zmožna živeti skupaj, naj se ločita. Vsak je šel k svojim staršem in stanovanje je ostalo prazno. In sosed je imel mir. Nekaj let je bilo stanovanje prazno. Fant je prišel pogledati stanovanje, prišla je tudi punca, začela sta se pogovarjati. Obžalovala sta, opravičevala sta se drug drugemu. Bil je mir, sosed je prišel pogledat kako to, da se nista ubila med seboj. Vse je bilo v redu, živila sta srečno, imela sta tri otroke, ki sta jih imela rada. Nič več se nista prepirala, živila sta srečno do konca svojih dni, ko sta umrla, so otroci podedovali stanovanje.

Matjaž Stanša, 9. razred

✘

Evanthia Anastassiou za naslovnico glasila,

✘

Vesna Lešnik z jezikovnim pregledom glasila in

✘

Marko Strle z glavnim in odgovornim
urejanjem glasila.

Portorož, december 2014

© Center za korekcijo sluha in govora Portorož